

خبر

محمد غرضی:

نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری می‌شوم

● ایرنا: محمد غرضی، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری در سال ۹۲، با طرح این پرسش که دو جریان اصولگرا و اصلاح‌طلب، راست هستند یا ایدئولوژی و پایگاه اجتماعی مشخصی ندارند، مطلوب هر دو جریان مانند تحت هر شرایط در قدرت است، چون راست و راست‌عین چپ عمل می‌کند، به‌همین‌دلیل احزاب در ایران پایگاه اجتماعی ثابت پیدا نمی‌کنند.»او گفت:«در صد سال گذشته حزب واقعی و دارای مرام‌نامه و اساسنامه مستقل در ایران وجود نداشته است. در معنی متعارف سیاسی، راست‌ها طرفدار سرمایه‌داری هستند و چپ‌ها به عدالت اجتماعی باور دارند. همان‌گونه که احزاب ما از روند و تعریفی متعارف پیروی نمی‌کنند، جریان‌های سیاسی هم در راست و چپ‌بودن کاملا متضاد با تعاریف کلاسیک آن هستند». غرضی درباره گنجانده‌شدن شرط ارائه برنامه نامزدها در طرح اصلاح قانون انتخابات ریاست‌جمهوری، بیان کرد: «این پیشنهاد بسیار خوبی است. داوطلبان باید برای سیاست داخلی، خارجی و امور اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، آموزشی و پرورشی و محیط‌زیستی برنامه داشته باشند». وزیر دولت‌سازندگی با بیان اینکه در دوره سیزدهم انتخابات ریاست‌جمهوری نامزد خواهد شد، درباره طرح اصلاح قانون انتخابات ریاست‌جمهوری و تعیین سقف سنی برای نامزدهای ریاست‌جمهوری، گفت: «قانون اساسی برای داوطلبان نمایندگی مجلس شورای اسلامی شرط سنی در نظر گرفته اما درباره رئیس‌جمهوری سقف سنی لحاظ نشده است، به‌همین‌دلیل تعیین سن برای داوطلبان انتخابات ریاست‌جمهوری مایع‌تر از قانون اساسی است. افزودن شرایطی چون مدرک تحصیلی، سن و دیگر موارد باعث محدودشدن حق انتخاب‌کنندگان (مردم) می‌شود».

ادامه از صفحه اول

رهیافت‌هایی از قیام خیابانی

از ظاهر امر چنان برمی‌آید که خیابانی چندان طرفدار محکمی در میان مشروطه‌طلبان معتدل مخالف با قرارداد ۱۹۱۹ نداشت و شایعه استقلال‌طلبی نیز دستمایه بی‌مهری عموم آزادی‌خواهان نسبت به عملکرد او شد. جالب‌تر اینکه در این اواخر برخی‌ها معتقدن به‌تازگی مدارکی در اختیار قرار گرفته‌است که هم اتهام هواداری خیابانی از بلشویسم را باطل می‌کند، هم این ادعا را که قیام او واکنشی در برابر وثوق‌الدوله و قرارداد ۱۹۱۹ و نیز جنبشی جدایی طلب نبوده‌است، البته سرنوشته بازی با اخلاص عموم آزادی‌خواهان از نفقاز تا شمال آفریقا در صد سال گذشته بوده‌است، ولی هیچ‌گاه این حوادث دردناک و تکان‌دهنده به‌طور رسمی مورد تحلیل قرار نمی‌گیرد؛ بدتر از همه اینکه هیچ‌گاه برای برقراری نظم، آرامش و توسعه ملی از توانمندی این جریان‌ها استفاده نشده و در ظاهر امر، حکایت ادامه سوءاستفاده‌های کلان از موقعیت این نیروها محض به قوت خود باقی است.

«**کارشناس گروه ایران‌شناسی و اسلام‌شناسی سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران**

گفتار درمانی مسئولان به‌جای راه‌حل اجرایی

عرض کردم فقط یک مورد را بگنجانید و نه موارد مختلف و آن مورد پرداختن به امر تربیت بدنی به‌صورت جامع در مدارس برای دانش‌آموزان است که هم موضوع تربیت عملی و ملکه‌شدن تربیت را هم‌راهِ دارد و هم توانمندشدن دانش‌آموزان برای زندگی بهتر و نیز بازکردن در قهرمانی، اگر اثر تجارت با خارج تا حدود زیادی بسته شده و اگر روابط بانکی رسمی تقریبا قطع شده‌است، برای کشوری مثل ایران که پنجمین کشور بالقوه ثروتمند دنیاست، در ۱۰ سال آینده بسیاری از امور می‌تواند تغییر کند اما این امر مستلزم شجاعت و راست‌گویی مسئولان، اعتماد به مردم، واقعی‌بینی در ارائه خدمات و به‌کارگیری امکانات مختلف است و طبعاً با مجانی‌کردن برق، سهمیه‌دادن بنزین به همه مردم، دادن بارانه‌های مستقیم و غیرمستقیم، فروش نفت در بورس کالا به مردم، قیر مجانی و آزادداشتن افراد سودجو و تخلف‌بسه نام آزادی مردم سازگاری ندارد و حتما این راه نه در تحریم و نه در غیر تحریم مدت‌ها به مقصد مورد نظر نخواهد رسید بلکه شکاف طبقاتی و گسترش فقر را دامن خواهد زد. تحریم ۱۰ساله را بفهمیم و براساس آن سیاست‌گذاری و زندگی کنیم.

اصلاحیه

در آگهی شرکت برق منطقه ای فارس

در تاریخ ۱۳ و ۱۵ شهریور ماه شماره تلفن

۰۷۱-۳۲۱۴۲۷۹۶-۳۲۱۴۲۷۶-۰۷۱

درج شده بود که بدینوسیله اصلاح می‌شود.

وحیده کریمی؛ نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی از ضرورت تغییر نظام ریاستی به پارلمانی خبر داده و گفته است: به نظر می‌رسد لازم است که در کشور مدتی طولانی نظام پارلمانی حاکم شود. ما نیاز داریم در موقع لزوم سریع‌ا افراد را عوض کنیم اما با شرایط کنونی اگر سراغ هرکسی برویم بحران سیاسی ایجاد می‌شود. تغییر نظام از ریاستی به پارلمانی مدت‌هاست که مطرح است و اولین بار نیست از تریسون مجلس بر ضرورت این تغییر تأکید می‌شود اصولگرا در استیضاح روحانی است که در ابتدای شروع به کار مجلس کلید خورد اما ناکام ماند. زیرا قاضی‌زاده مطرح‌کننده ایده برقراری نظام پارلمانی، در پاسخ به اینکه مجلس هم‌اکنون نیز به‌خوبی نمی‌تواند از ابزار سؤال و استیضاح استفاده کند، گفته است: «این مسئله به این خاطر است که اکنون ما سراغ هر وزیری برویم یک برخورد با رئیس‌جمهور صورت می‌گیرد، اما اگر کابینه در اختیار نخست‌وزیر منصوب مجلس باشد این فرسایش‌ها وجود نخواهد داشت.»

اما اصل ماجرا یعنی شروع جدی بحث امکان تغییر نظام ریاستی به پارلمانی با سخنان رهبری قوت گرفت. «امروز نظام ما نظام ریاستی است؛ یعنی مردم با رای مستقیم خودشان رئیس‌جمهور را انتخاب می‌کنند؛ تا الان هم شیوه بسیار خوب و تجربه‌شده‌ای بوده است. اگر روزی در آینده‌های دور یا نزدیک احساس شود به جای نظام ریاستی مثلا نظام پارلمانی مطلوب است هیچ اشکالی ندارد؛ نظام جمهوری اسلامی می‌تواند این خط هندسی را به این خط دیگر هندسی تبدیل کند؛ تفاوتی نمی‌کند». این جملات، بخشی از بیانات رهبری در سفر سال ۱۳۹۰ ایشان به کرمانشاه بود که بار دیگر بحث تغییر نظام ریاستی به پارلمانی را بر سر زبان‌ها انداخت. پس از ایراد این بیانات برخی از نمایندگان مجلس تغییر نظام ریاستی به نظام پارلمانی را موضوع مباحث و مصاحبه‌های خود قرار دادند.

اما همان زمان محمود احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهور ایران، در گفت‌وگو با شبکه انگلیسی الجزیره بیان کرد که «رهبری در جمع دانشجویان و دانشگاهیان در برابر سؤالی علمی پاسخ علمی مطرح کردند و هیچ‌گونه مسئله خاصی وجود ندارد و در قانون اساسی جایگاه و اختیارات همه مسئولان مشخص است». البته مخالفت محمود احمدی‌نژاد باعث مسکوت‌ماندن موضوع نشد زیرا مجلس نقش مهمی در این تغییر برای خود متصور بوده و از این رو علی لاریجانی رئیس وقت مجلس شورای اسلامی در قلماسیه دو نظام پارلمانی و ریاستی برای اداره کشور در آبان ۹۰ گفت: می‌توان قانون اساسی را اصلاح کرد و نظام پارلمانی کاملا عقلانی و حرکتی رو به پیشرفت است. لاریجانی همچنین با بیان اینکه نظام ریاستی در کشورهایی که احزاب بزرگ دارند موفق است، ایران را فاقد احزاب قوی دانست و بر این اساس مهر تأییدی بر برتری نظام پارلمانی نسبت به ریاستی در ایران زد. رئیس سابق قوه مقننه پیش از این اظهار نظر نیز در دیدار با رئیس پارلمان قرقیزستان تغییر به سمت نظام پارلمانی را «اقدامی هوشمندانه» دانسته بود تا اندکانک موضع خود را درباره احتمال تغییر نظام ریاستی به نظام پارلمانی در ایران مشخص کرده باشد.

به هر حال بعد از سخنان رهبر معظم انقلاب، عده‌ای از نمایندگان مجلس نیز برای نخستین بار این موضوع را در قوه مقننه مطرح کردند و بر این عقیده بودند که بهتر است تکلیف این طرح نهایتا به بعد از انتخابات ریاست‌جمهوری دوره یازدهم موکول شود، اما برخی هم بر این اعتقاد بودند که رهبری صرفا در

این خصوص نکته‌ای را متذکر شده‌اند و اشاره ایشان هم به آینده دور بوده، نه شرایط فعلی. در ادامه ماجرای تغییر نظام ریاستی به پارلمانی، در دی ۱۳۹۲ بود که «علاءالدین بروجردی»، رئیس وقت کمیسیون امنیت ملی مجلس شورای اسلامی، تغییر نظام از ریاستی به پارلمانی را ایده رهبر انقلاب توصیف کرد و گفت: «قرار شد در این زمینه کار کارشناسی صورت بگیرد، تیم‌هایی کار خود را شروع کردند که نمی‌دانم به کجا رسیدند. این ایده مقام رهبری باید دقیق بررسی شده و ابعاد مختلف آن به معطوله گزارش شود». خبری از نتایج آن کار کارشناسی نشد تا اینکه مهر ۹۶ یوسفیان‌ملا، رئیس وقت کمیسیون تدوین آیین‌نامه داخلی مجلس گفته که برای بازنگری در قانون اساسی نمایندگان قصد دارند نامه‌ای را به مقام معظم رهبری تقدیم کنند یا اینکه معظم‌له، دستور بازنگری قانون اساسی را به رئیس‌جمهوری ابلاغ کنند. البته عمر مجلس دهم به این کار قد نداد و موضوع تغییر نظام ریاستی به پارلمانی مسکوت ماند. هرچند سخنان رهبری در بهار ۹۸ که در دیدار با جمعی از دانشجویان و نمایندگان تشکل‌های دانشجویی درخصوص ایده «نظام پارلمانی» بیان شد به نوعی تپ‌وتاب ایجاد نظام پارلمانی را گرفت؛ ایشان در آن دیدار فرمودند: «این مسائل را در مجمع بازنگری قانون اساسی به تفصیل بحث کردیم و به نتیجه امروز رسیدیم، شاهد بی‌خاستگی نظام پارلمانی برای کشور بیش از مشکلات نظام ریاستی است».

مجلس‌محوری یا نظام پارلمانی یا نظام مجلسی نوعی حکمرانی مردم‌سالارانه است که در آن قوه مجریه مشروعبت مردم‌سالارانه خود را از قوه مقننه اقتباس کرده و در برابر آن پاسخ‌گوست. نظام پارلمانی نوعی نظام حکومتی است که از تفکیک نسبی قوا ایجاد می‌شود. در رژیم‌های پارلمانی قوه مجریه و قوه مقننه از ابزارهایی برای تأثیرگذاری و نفوذ بر یکدیگر برخوردارند. در نظام‌های پارلمانی رئیس کشور و رئیس قوه مجریه دو شخص متفاوت هستند. رئیس کشور که ممکن است رئیس‌جمهور (در نظام‌های جمهوری پارلمانی مثل عراق، آلمان، هندوستان، ایتالیا، پاکستان و فنلاند) یا پادشاه (در نظام‌های مشروطه سلطنتی مثل ژاپن، اسپانیا و بریتانیا) باشد، نقش مهمی ندارد و از مسئولیت مبرااست. رئیس قوه مجریه که معمولا نخست‌وزیر نامیده می‌شود به پیشنهاد رئیس کشور و انتخاب پارلمان مشخص می‌شود. اعضای هیئت وزیران در این سیستم حق پیشنهاد قانون به مجلس و شرکت در مذاکرات و مباحثات مجلس نمایندگان یا انحلال پارلمان را دارند و از سوی دیگر پارلمان نیز حق سؤال، استیضاح و دادن رای عدم اعتماد به آنان را دارد. در تعداد کمی از جمهوری‌های پارلمانی مانند

سیاست

مجلس ستمین

بهارستان نشینان به‌دنبال پاستور

بوتسوانا، آفریقای جنوبی، سورینام و آلمان، حکمران هم‌زمان رئیس حکومت نیز هست ولی توسط قوه مقننه انتخاب شده و به آن پاسخ‌گوست. این برخلاف نظام جمهوری است که رئیس کشور همان رئیس دولت بوده و مهم‌تر از آن قوه مجریه مشروعبت خود را از آن قوه مقننه نمی‌گیرد.

این ایده موافقان و مخالفان بسیاری دارد. عماد افروغ، استاد دانشگاه و نماینده سابق مجلس شورای اسلامی از موافقان تبدیل وضعیت فعلی به سیستم پارلمانی است. اما آنچه از صحبت‌های او برمی‌آید این است که موافقت او با تغییر وضعیت نه به خاطر مزایای سیستم پارلمانی، بلکه بیشتر به خاطر انتقاد از وضعیت فعلی است. به گفته او، وقتی دو انتخابات مجزا برای دولت و مجلس برگزار می‌شود، مشروط به توجه به قانون اساسی و اصل تفکیک قوا می‌توان امیدوار بود که مجلس بر دولت، نظارت کند اما اگر شاهد «پارلمان دولتی» باشیم و دولت، ترکیب «پارلمان» را تعیین کرده و کاری کند که مجلس در رأس امور نباشد، همان بهتر که به سوی نظام پارلمانی برویم. این نماینده مجلس هفتم با بیان اینکه براساس قانون اساسی ایران، هیچ نهادی حق تعطیلی مجلس را ندارد، یادآور می‌شود: البته ممکن است برخی با اقدامات‌شان اگرچه مجلس را به تعطیلی نمی‌کشانند، اما آن را برای خاصیت کنند، اما در نظام پارلمانی، شاهد بی‌خاستگی‌کردن مجلس، حتی در مقطعی کوتاه نخواهیم بود.

هم‌زمان با موافقت‌هایی که با تغییر نظام به یک نظام پارلمانی مطرح می‌شود برخی شبانه‌ها نیز درخصوص حذف پست ریاست‌جمهوری مطرح شده که یکی از آنها بحث دشنده‌ارشدن معمولیت نظام است. «عباس عبیدی» روزنامه‌نگار و فعال سیاسی اصلاح‌طلب درباره مسئله احتمال بازنگری در قانون اساسی و تبدیل نظام ریاستی به نظام پارلمانی به معایب قانون اساسی فعلی جمهوری اسلامی اشاره کرده و گفته است که آنچه را برخی نمایندگان مبنی بر احتمال تغییر نظام ریاستی به نظام پارلمانی دنبال است، نیاز فعلی جامعه نمی‌داند و بر این عقیده است که موضوعات دیگری وجود دارد که در صورت بازنگری در قانون اساسی، می‌توان نسبت به اصلاح آنها اقدام کرد. عبیدی البته بر این نظر است که اگر نظام حزبی در کشور استقرار پیدا کند، طبیعتا او هم خواستار شکل‌گیری نظام پارلمانی است، اما اگر در این شرایط و بدون ایجاد زیرساخت‌ها نسبت به تغییر نظام ریاستی به نظام پارلمانی اقدامات لازم انجام شود، اولاً مردم به آن رای نخواهند داد، در ثانی به فرض هم اگر رای بیاورد، یک فساد تمام‌عیار ایجاد خواهد کرد. در همین راستا «صادق زیست‌الام»، استاد دانشگاه، انتخابات ریاست‌جمهوری را آخرین

جزیره از مردم‌سالاری و رأی مستقیم مردم می‌داند و می‌گوید: «تغییر نظام ریاستی، پایان رأی مستقیم مردم است و من با آن مخالفم». محمد هاشمی در یادداشتی به انتقاد از تغییر نظام ریاستی به پارلمانی پرداخته است. او می‌نویسد: «نظام پارلمانی مبتنی بر احزاب قومی در کشور است. وقتی حزبی در کشوری ایجاد می‌شود، نهایت آمال و خواسته‌اش رسیدن و درست‌گرفتن ساختار سیاسی کشور است که تحقق این امر با ساختار سیاسی ما همخوانی ندارد و حتی دارای منافات است؛ چراکه در کشور ما احزاب فعال نیستند و فعالیت آنها به برگزاری انتخابات در کشور محدود می‌شود». او با اشاره به اینکه مشکلات موجود ارتباطی به نظام ریاستی اداره کشور ندارد، گفت: «یک بار این تجربه را داشتیم و مشکلات آن را هم به چشم دیده‌ایم. حالا با گذشت قریب به دو دهه از تغییر نظام باید به فکر حل مشکلات بود نه تغییر ساختار سیاسی». جامعه حقوقی نیز روی خوشی به این تغییر نشان نداده است و «نعمت احمدی»، حقوق‌دان، در گفت‌وگویی با برنا ضمن مخالفت با نظام پارلمانی و تعیین رئیس‌جمهور توسط مجلس گفته بود: «رای مستقیم مردم، رئیس‌جمهور را وکیل و مورد تأیید مردم می‌کند و این مسئله است که جمهوریت نظام را تضمین می‌کند. نمایندگان در ایران از روی دیدگاه جناحی و حزبی رای می‌دهند و به‌خصوص در ضعف ساختار حزبی در کشور و محلی‌گرایی نمایندگان، مسائل کلان ملی در انتخاب رئیس‌جمهور از طرف مجلس مغفول می‌ماند».

نظام جمهوری اسلامی، ابتدا نظامی «ریاستی» بود، اما بعد از بازنگری در قانون اساسی به «ریاستی-پارلمانی» تغییر کرد و با گذشت سال‌هایی از اجرای این نظام منتقدان وضعیت موجود در پی جایگزینی نظام پارلمانی هستند که پاستورنشینان مخالف آن هستند و بهارستانی‌ها موافق آن، که دلیل آن هم تلاش دولت برای حفظ قدرت خود یا تلاش مجلس برای افزایش اختیارات و قدرت خود نیست. مسئله مهم مدیریت بحران است که هم در دوران احمدی‌نژاد و هم روحانی اگر اهرم استیضاح به‌موقع و به‌دور از سیاسی‌کاری به کار گرفته می‌شد و نمایندگان مجلس در راستای وظایف نمایندگی خود نه ختم‌شسی سیاسی خود می‌توانستند رئیس‌جمهور را در برابر مردم پاسخ‌گو کنند، مسائل سیاسی-اقتصادی ایران بهتر از حال و روز این روزهایش بود.

به‌همین‌دلیل سیدامیرحسین قاضی‌زاده‌هاشمی با بیان اینکه درحال‌حاضر مشکلات زیادی در پاسخ‌گوسازی مسئولان وجود دارد و باید اقدامات جدی‌تری انجام شود، ادامه داد: نظام ما یک نظام ریاستی-پارلمانی است، باید برخی پاسخ‌گوکردن مسئولان با توجه به توزیع اختیارات در کشور فکری جدی کرد که نیازمند برنامه‌های بنیادی‌تر است. او با اشاره به اینکه یک نظر این است که نخست‌وزیری را احیا کنیم تا مجلس بتواند دولت را رصد کند، افزود: مجلس اکنون می‌تواند بسیاری از برنامه‌های دولت را رصد کند، رئیس‌جمهور نیز یک فرد برخاسته از آرای مردم است و نمی‌توان به‌راحتی به سراغش رفت زیرا یک نماد سیاسی است. وقت آن است که گفت‌وگو برای پاسخ‌گوسازی کابینه انجام شود. نماینده مردم مشهد و کلات در مجلس شورای اسلامی تصریح کرد: به نظر می‌رسد لازم است در کشور مدتی طولانی نظام پارلمانی حاکم شود. کابینه را نمی‌توان بارها باسقاط کرد، بعد از جنگ جهانی دوم یک حزب ۵۰ سال بر ژاپن حکومت کرد اما میانگین عمر کابینه‌هایش کمتر از دو سال بود. ما نیاز داریم در موقع لزوم سریع‌ا افراد را عوض کنیم اما با شرایط کنونی اگر سراغ هرکسی برویم، بحران سیاسی ایجاد می‌شود.

جریان اصولگرا در انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده، به ایلنا گفته بود: پیش‌بینی من این است که تنوع کاندیدا در جریان اصولگرایی زیاد خواهد بود، منتها مهم این است که کدام‌یک از آنها بتواند اقبال عمومی را به خود جلب کند. او گفته بود برخلاف طرح اصلاح‌طلبان بیان می‌کنند که در انتخابات حضور نخواهند داشت، من اعتقاد دارم اصلاح‌طلبان حضور جدی خواهند داشت. البته معتقدم حضور این جریان سیاسی در انتخابات و عرصه سیاسی، خوب است. ما نمی‌خواهیم انتخابات تک‌قطبی باشد. برای همین برخی اصولگرایان هم ترجیح می‌دهند به گزاره غیر قابل پیش‌بینی بودن انتخابات توسل جویند. آشتیانی گفته بود: «البته نکته مهم و قابل توجه این است که تجربه همواره نشان داده در کشور ما افرادی انتخاب می‌شوند که کسی فکرش را نمی‌کند و احتمال نمی‌دهد درخصوص آقایان خامنی، احمدی‌نژاد و روحانی چنین اتفاقی افتاد، به این دلیل که مردم غیرقابل پیش‌بینی هستند. بنابراین تا زمانی که ما حزابی فراقیصر، هدفمند و دارای برنامه نداشته باشیم‌که بتوانند بخش قابل توجهی از جامعه را به خود جذب کنند، این غیرقابل پیش‌بینی بودن رئیس‌جمهور آینده همواره وجود خواهد داشت».

احمد خورشیدپدری در داماد احمدی‌نژاد هم که زمانی مدعی راهبری جریان سوم در سیاست شده بود، گفته بود در ۱۴۰۰ رقابت نه میان اصلاح‌طلبان و اصولگرایان بلکه میان اصولگرایان و انقلابیون خواهد بود.او که زمانی به منتقد سفت و سخت احمدی‌نژاد بدل شده بود به ایلنا گفته بود احمدی‌نژاد یک انقلابی است و اصولگرایان و انقلابی‌ها به توافق نمی‌رسند. «اختلاف بر سر روش، دیدگاه و آدم‌هاست. اختلافات اساسی را در ۱۴۰۰ بین جریان انقلابی و اصولگرا شاهد هستیم، اگر از دوست‌سانی که به مجلس آمدند سؤال کنید که اصولگرا هستید یا انقلابی، اکثری می‌گویند، انقلابی، چون حرف و تئوری آقا خیلی محکم است. ایشان گفتند من اصلاح‌طلب و اصولگرا نمی‌شناسم، انقلابی و غیرانقلابی می‌شناسم؛ حرف خیلی محکمی است. در کشور با اصلاحات واقعی می‌توانیم کشورمان را نجات بدهیم، اصلاحاتی که تعریف و شاکت‌هایش معلوم شده باشد و قابل برداشت‌های متفاوت نباشد و یک تعریف و تبیین بسیار روشن از اصلاح‌طلبی داشته باشیم».

روزنه

حسن روحانی در دیدار وزیر خارجه سوئیس:

هر روزی که آمریکا از اشتباهات خود برگردد، راه باز است

- پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری:**

رئیس‌جمهور روز گذشته در دیدار وزیر خارجه سوئیس با او، با بیان اینکه آمریکا با خروج خود از برجام و نقض قطع‌نامه ۲۲۳۱ سازمان ملل با هدف از پای درآوردن جمهوری اسلامی از دوسالو نیم گذشته تاکنون تحریم‌های ظالمانه و ناعادلانه‌ای علیه ملت ایران اعمال کرده است، گفت: «تاریخ نشان داده که مردم ایران در برابر گردن‌کشی، قلدری و زورگویی یک قدرت تسلیم نخواهد شد». حسن روحانی با اشاره به اینکه معیار در روابط کشورها باید مقررات بین‌المللی و قطع‌نامه‌های شورای امنیت سازمان ملل باشد، افزود: «آمریکا سال‌هاست که به دنبال حذف نظام‌جمهوری اسلامی و مداخله در امور داخلی ایران است و آقای ترامپ در یک محاسبه غلط فکر می‌کرد که با فشار به ایران و جنگ اقتصادی می‌تواند نظام جمهوری اسلامی را در سه ماه از پای درآورد».

او با تأکید بر اینکه ما به مقررات بین‌المللی و توافقات چندجانبه پایبند بود و خواهیم بود، گفت: «هر روزی که آمریکا تصمیم بگیرد از اشتباهات خود دست بردارد، اقدامات غیرقانونی خود را جبران کرده و به قطع‌نامه ۲۲۳۱ و برجام برگردد، راه برای او باز است. امروز برای آمریکایی‌ها کاملا روشن شده که اشتباه کرده‌اند و با فشار و تحریم به هدف خود نخواهند رسید».

رئیس‌جمهور، تحریم و جنگ اقتصادی آمریکا علیه جمهوری اسلامی، ترور یک مقام عالی‌رتبه نظامی ایران در یک کشور دیگر و همچنین تعرض به حریم هوایی ایران را نمونه‌های بارز تروریسم اقتصادی، عملیات تروریستی و تروریسم هوایی از سوی این کشور عنوان کرد و افزود: «انتظار ما از همه کشورهای دوست و آزاد جهان این است که در برابر تروریسم و اقدامات غیرقانونی که آمریکا در این سال‌ها مرتکب آن شده، سکوت نکنند».

روحانی با بیان اینکه انتظار صا این بود که در شرایط شیوع ویروس کرونا، کشورهای اروپایی در برابر تروریسم اقتصادی آمریکا که حتی مانع از ورود دارو به ایران شده‌است، اقدام عملی قاطع و صریحی انجام دهند، خواستار فعال‌ترشدن کانال مالی سوئیس و ایفای نقش مؤثرتر و مفیدتر آن شد. وزیر خارجه سوئیس نیز در این دیدار با اشاره به اهمیت رعایت قوانین و مقررات بین‌المللی از سوی همه کشورها، گفت: «همه کشورهای جهان باید بدانند یک نظام حقوقی قوی در دنیا برقرار است و بتوانند با امنیت خاطر زندگی کنند، به همین خاطر مهم است که به‌ویژه کشورهای قدرتمند به مقررات و قوانین بین‌المللی به‌طور کامل پایبند باشند». ایگناسیو کاسیس، با بیان اینکه از مشکلات ناشی از اعمال تحریم‌های آمریکا برای مردم ایران آگاه هستیم، افزود: «کاتال مالی سوئیس برای رفع این مشکلات طراحی و راه‌اندازی شده و برای ایفای نقش مفید این کانال تلاش خواهیم کرد».

او با بیان اینکه برای رفع مشکلات همچنان در کنار ایران هستیم و برای ایفای نقش خود تلاش خواهیم کرد، گفت: «در این سفر دیدارهای بسیار خوبی با مقام‌های جمهوری اسلامی داشتم که این ملاقات‌ها می‌تواند منجر به توسعه و تقویت روابط دو کشور در زمینه‌های مختلف باشد».

ظریف: قدر‌اند تلاش‌های سوئیس هستیم
همچنین به گزارش ایرنا، محمدجواد ظریف، وزیر خارجه و ایگناسیو کاسیس، وزیر خارجه سوئیس، آخرین تحولات روابط دوستانه منطقه‌ای و بین‌المللی شامل موضوعات و مسائل مرتبط با سوریه، یمن، روابط تجاری میان دو کشور و کانال مالی سوئیس را بررسی کردند. وزیران خارجه ایران و سوئیس در این دیدار همچنین درباره برجام و سیاست‌های خصمانه ایالات متحده در راستای خراب‌کاری در روابط عادی سیاسی و اقتصاد خارجی ایران تبادل نظر کردند. ظریف با ابراز خرسندی از برگزاری صدمین سالگرد برقراری روابط دیپلماتیک ایران و سوئیس، از تلاش‌های این کشور در جهت ارتقای روابط دوجانبه قدردانی کرد و درعین‌حال بازگشت به تجارت عادی خارجی را اولویتی مهم برای ایران و جهان دانست. وزیر خارجه سوئیس نیز با اشاره به روابط تاریخی دو کشور، سوئیس درباره برجام و گسترش روابط در همه ابعاد را مورد تأکید قرار داد.

همچنین وزیر خارجه سوئیس پس از دیدار با وزیر خارجه ایران با انتشار ویدئویی از استقبال ظریف در این دیدار در پیامی توئیتری نوشت: «صلح، توسعه اقتصادی و حقوق بشر از موضوعات بحث فرابخش من با همتایم ظریف بود. خوشحالم که توانستیم با هم کانال بشردوستانه سوئیس را برای تأمین مواد غذایی و دارویی مردم ایران فراهم کنیم». ظریف نیز در توئیتهی محورهای دیدارش با همتای سوئیس خود را تشریح کرد. او در توئیتهی نوشت: «از میزبانی ایگناسیو کاسیس، وزیر خارجه سوئیس در صدامجلسی روابط دیپلماتیکی که براساس احترام دوجانبه پایدار مانده است، خرسند شدم. گفت‌وگوهایی عالی درباره مسائل دوجانبه، منطقه‌ای و جهانی داشتیم. درحالی‌که فقدان تلاش‌های سوئیس برای سبک‌کردن خراب‌کاری‌های آمریکا هستیم، بازگشت داوستاندهای عادی اولویت جهانی است».